

[Poszedłem błądzić w nieznanne mi światy]

STANISŁAW WYSPIAŃSKI

[Poszedłem błędzić w nieznane mi światy¹]

*16-ego września 1888.*²

Poszedłem błędzić w nieznane mi światy,
marzeniem senny — uczuciem bogaty,
a hasłem moim: *pro patria et fide*³.
Żar w piersi mojej a na skroniach kwiaty,
co niegdyś świeże, dzisiaj już powiędłe
patrzyły w oczy szklanne⁴ i obłudne,
jakby mnie pytać chciały — dokąd idę?
Nie chciałem ich odrzucić, choć dawno zeschnięte,
bo długą ze mną w dal przebyły drogę
i jeszcze w mojej ojczyźnie rozpięte,
pamiętne były przeszłości świetlanej
młodości wolnej — płonącej, różanej —
że się już pozbyć tych kwiatów nie mogę.
Szal ciemny szczupłe przykrywał ramiona,
a postać drobna była utęskniona,
przez wiele cierpień i bólów złamana,
że w duszy jedna wielka była rana —
na którą leków darmo szukać było,
chyba — gdy skryje się ciało mogiłą,
gdy grób mój cichy granitem pokryją —
lecz na kamieniu niech mi słów nie ryją
dłutem stalowym — niech przechodnia oko
błądząc wśród kwiatów i rwąc chwasty ostre,
gałązki bluszczu odrywając trwożnie,
zaryje myśl swą pod kamień głęboko —
gdy dusza jego odgadnie w niej siostrę,
niech za mą duszę raz westchnie pobożnie —
A jeśli człowiek ten mieć będzie serce,
co czuciem silne, na boleść wytrwale,
że śmiało pójdzie z nim przez życie całe,
z tchnienia jednego, co tleje w iskerce
promieni białych błędzących po grobie
rozprószonych smutnie — on odgadnie
całego życia mego wszystkie krzyże,
historię mą wysnuje całą sobie,

Błądzenie

Kwiaty

Cierpienie

Dusza, Grób

Wizja, Serce

¹*Poszedłem błędzić w nieznane mi światy* — wiersz ten był ogłoszony w miesięczniku „Krytyka” (zesz. II Cz. II r. 1910). [przypis redakcyjny]

²*16-ego września 1888* — w Korabnikach pod Krakowem. [przypis redakcyjny]

³*pro patria et fide* (łac.) — Za kraj i wiarę. [przypis edytorski]

⁴*szklanne* (daw.) — dziś popr.: szklane. [przypis edytorski]

ducha w nią tchnie, uczucie da jej świeże,
na przeszłość wspomni swą — i pojmie jasno,
żem taką samą miał — żem był w tych gronie
duchów — co zaród śmierci w łonie
noszą — ich czoła w cierniowej koronie —
co jedną pracą, ciągłym poświęceniem
przez życie świecą krótko — gasną prędko,
jak kwiat zwarzony bólem i cierpieniem,
a świat wspomnienie ich kryje milczeniem.

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*. Fundacja Wolne Lektury zastrzeżenie sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/wyspianski-poszedlem-bladzic-w-nieznane-swiaty/>

Tekst opracowany na podstawie: Stanisław Wyspiański, Pisma pośmiertne, II. Wiersze, fragmenty dramatyczne, uwagi, Kraków 1910.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów Elizy Hetkowskiej. Utwór powstał w ramach "Planu współpracy z Polonią i Polakami za granicą w 2014 roku" realizowanego za pośrednictwem MSZ w roku 2014. Zezwała się na dowolne wykorzystanie utworu, pod warunkiem zachowania ww. informacji, w tym informacji o stosowanej licencji, o posiadaczach praw oraz o "Planie współpracy z Polonią i Polakami za granicą w 2014 r."

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Katarzyna Dug, Marta Niedziałkowska, Paulina Choromańska, Paulina Dubielecka.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).